

НОВОЕ ЖИЗНЬ

ЩОТИЖНЕВА ГАЗЕТА ЦЕРКВИ ЄВАНГЕЛЬСЬКИХ ХРИСТІЯН
№ 45 (512), 21 грудня 2014 р.

С РОЖДЕСТВОМ ХРИСТОВЫМ, ДОРОГАЯ ЦЕРКОВЬ!

Дорогие братья и сестры, члены церкви «Новая жизнь»! Поздравляем вас с великим праздником Рождества Христова!

Много веков тому назад Иосифу во сне явился Ангел и сказал: «Иосиф, сын Давидов! Не бойся принять Марию, жену твою, ибо родившееся в ней есть от Духа Святого. Родит же Сына, и наречешь Ему имя Иисус, ибо Он спасет людей Своих от грехов их». Какая великая радость! Спаситель явился в мир!

В этом мире так много грехов – обман, воровство, насилия, убийства... Од-

В МИР ПРИШЕЛ СПАСИТЕЛЬ

нажды впусив грех в свою жизнь, мы стали его рабами и оставались бы ими, если бы не Иисус. В день Рождества Бог хочет напомнить людям, что вопреки всему злomu и плохому, происходящему вокруг, есть надежда на спасение! Все в твоей жизни однажды может измениться, как это случилось в тот день, когда Ангел явился пастухам и сказал:

«Я возвещаю вам великую радость, которая будет всем людям: ибо ныне родился вам в городе Дави-

довом Спаситель, Который есть Христос Господь; и вот вам знак: вы найдете Младенца в пеленах, лежащего в яслях.

И внезапно явилось с Ангелом многочисленное воинство небесное, славящее Бога и взывающее: слава в вышних Богу, и на земле мир, в человеках благоволение!» (Лк. 2:10-14).

В те времена существовал обычай: когда рождался ребенок, в дом приходили соседи и хором пели. А когда родился

Младенец Иисус, в хлеву и далеко от дома, Бог собрал для Него хор ангелов. Они пели и славили Рожденного Христа, Помазанника, Мессию!

Дорогие друзья! Мы искренне желаем, чтобы Иисус Христос был вашим личным Спасителем, Избавителем от греха, добрым Другом и Отцом, чтобы каждый из вас имел благословение от Иисуса. Желаем вам радости и здоровья, семейного счастья, любви и благополучия!

Редакция газеты «Новое життя»

ЦЕРКОВЬ, СЕМЬЯ, ДЕТИ

В Своей мудрости Господь постановил, чтобы семья была самым важным очагом для воспитания детей. С помощью своих первых наставников – родителей – ребенок усваивает уроки добра, послушания, уважительности, самообладания, которыми будет руководствоваться на протяжении всей жизни.

Наши дети и молодежь определя-

ют собой, каким будет общество, весь мир через десять-двадцать лет. А какими вырастут дети, зависит от их семьи. «Ребенок учится тому, что видит у себя в доме, родители – пример ему».

В Библии сказано, что дети – это наследие от Господа, «награда от Него», и каждая семейная пара меч-

тает о ней. Сколько женщин, подобно бездетной Анне (1 Цар. 1:10), молили Бога о такой награде и получали ее! Милосердный Господь и сегодня благословляет семьи детьми, как и много веков тому назад. Являясь в этот мир, ребенок нуждается в Божьей защите. И Бог дает эту защиту детям через молитву родителей и церкви.

На воскресном богослужении 14 декабря наша церковь благословила пятнадцать семей с маленькими детьми. Молитву с елепомазанием совершили пасторы А. Тарасов, О. Магдыч, А. Марченко.

«Блажен народ, у которого Господь есть Бог, – племя, которое Он избрал в наследие Себе. С небес призывает Господь, видит всех сынов человеческих. С престола, на котором восседает, Он призывает на всех, живущих на земле: Он создал сердца всех их и вникает во все дела их» (Пс. 32:12-15).

Ред.

ПРОПОВІДЬ

БАТЬКИ ТА ДІТИ

Олег МАГДИЧ,
4 грудня 2014 р.

Уже кілька тижнів ми говоримо про родину. Ця тема заслуговує на увагу, і можна розглядати багато її аспектів та нюансів. Сьогодні я говоритиму про стосунки між батьками та дітьми. У Біблії сказано, що діти є благословенням для родини. Всі ми є дітьми, бо маємо або мали батьків, тому пропоную налаштувати своє серце і бути готовими, що Бог скаже нам сьогодні дещо особливе.

Я торкнуся трьох аспектів: біблійний погляд на дітей, відношення Господа до дітей і ставлення батьків до дітей. Зі Святого Письма більшість з нас знає, що діти – це дарунок від Господа. Звернемося до Першої книги Мойсеевої: «І пізнав Адам Єву, жінку свою, і вона завагітніла, і породила Каїна, і сказала: «Набула я людину від Господа»» (1 М. 4:1). Єва сказала це про перше немовля, яке з'явилося звичним для нас чином. Тобто, перші люди були створені, а ця дитина була народжена. Єва визнавала, що дитя дано їй Господом.

Яків, який жив через 20 поколінь після Адама, також говорить, що діти – це подарунок від Господа: «І звів свої очі Ісав, і побачив жінок та дітей. І сказав: «Хто то такі?» А той (Яків) відказав: «Діти, якими обдарував Бог твого раба»» (1 М. 33:5). Слово «обдарував» має кілька значень: облагодіяти, милувати і щадити. Тобто, це не просто подарунок, а велика милість Бога, виявлена до людини. Чи усвідомлюєте ви, що діти, яких вам дав Господь, це не помилка і не випадковість, а велика милість Божа до вас? Через неї Бог нас благословляє, виховує, навчає мудрості та смиренності.

Життя людини – це диво Божої милості. Давид говорив: «Діти – спадщина Господня, плід утроби – нагорода!» (Пс. 126:3). Всі, хто має дітей, зараз сказали «Амінь». Але тут криється небезпека почати вірити у те, що діти є нагородою за благочестиве життя батьків. Є церкви, де вчать, що подружні пари, які не мають дітей, винні у чомусь перед Господом, і відсутність потомства – це покарання від Бога за нерозкаяні гріхи. Проте це обман та ересь. Якщо Господь дає дітей лише тим, хто поводить пристойно, то звідки діти у безбожників, п'яниць та наркоманів? На жаль, деякі люди вірять у цю нісенітницю, і через це страждають стосунки у родині та руйнуються стосунки з Богом.

Звертаю вашу увагу на те, що Давид називає дітей «спадщиною» від Господа. Кожен знає, що таке спадок. Спадок – це те, що ви нічим не заслужили, але вам його залишили з любові до вас. Наприклад, помер дядечко чи тітонька в Австралії, і ви дізналися, що успадкували все їхнє майно. Ви не заробили цього, але вас вирішили благословити і залишити вам спадщину. Так от, діти – це благословення, яке ми не заслужили, але вони є нашою спадщиною від Самого Бога.

Розглянемо другий аспект – відношення Бога до дітей. Господь Сам формує дитя в череві матері. «Бо Ти вчинив нирки мої, Ти виткав мене в утробі матері моєї, – прославляю Тебе, що я дивно утворений! Дивні діла Твої, і душа моя відає вельми про це! І кості мої не сховались від Тебе, бо я вчинений був в укритті, я витканий був у глибинах землі! Мого зародка бачили очі Твої, і до книги Твоїї записані всі мої члени та дні,

що в них були вчинені, коли жодного з них не було...» (Пс. 138:13-16). Процес формування дитини в лоні матері – велике диво. Я не можу пояснити, як відбувається чудо зачаття та формування дитини, але вірю, що це робить Господь і тримає цей процес під Своїм контролем. Це допомагає мені дивитися на себе як на досконале Боже творіння. Допоки я не усвідомив, що Бог задумав і зробив мене таким, як я є, то дуже комплексував через свій зріст. Лише усвідомивши, що мій зріст, колір волосся та очей від початку були у Божому плані, я відкинув усі комплекси.

Другий момент – Бог знає дитя ще до його народження. Пророк Єремія писав: «Ще поки тебе вформував в утробі матерній, Я пізнав був тебе, і ще поки ти вийшов із нутра, тебе посвятив, дав тебе за пророка народам!» (1:5). Господь знав тебе і твоє майбутнє ще до того, як ти залишив лон своєї матері. Це теж неможливо пояснити, а просто треба прийняти вірою.

Третій момент – Біблія називає дітей віруючих батьків святими. Про це писав ап. Павло: «Чоловік-бо невіруючий освячується в дружині, а дружина невіруюча освячується в чоловікові. А інакше нечисті були б ваші діти, тепер же святі» (1 Кор. 7:14). Однак те, що в родині є хоча б одна віруюча людина, не означає, що всі її члени автоматично отримують спасіння. Йдеться про те, що віруючі батьки можуть вплинути на формування святого характеру своєї дитини. Мені подобається вислів: у Бога немає онуків. Це дуже глибока істина. Ти можеш бути або дитиною Бога, або ніким. Діти віруючих батьків не є онуками і спадкоємцями спасіння. Вони можуть отримати вічне життя лише за умови, що приймуть його з Божих рук особисто. Тобто, в житті вашої дитини має бути момент, коли вона залишиться на самоті з Господом і сама вирішить, яким шляхом їй рухатися далі.

Четвертий момент – Бог бажає, щоб діти приходили до Нього. Відомо історія з Нового Заповіту: «Тоді привели Йому діток, щоб поклав на них руки, і за них помолвився, учні ж їм докоряли. Ісус же сказав: «Пустіть діток, і не бороніть їм приходити до Мене, – бо Царство Небесне належить таким». І Він руки на них поклав, та й пішов звідтіля» (Мт. 19:13-15). Невідомо, чи то були діти, але до Господа їх привели батьки. Віра батьків призвела до того, що вони відправили дітей до Ісуса, але ця віра не дала їм спасіння. Отже, хоча ми не в змозі гарантувати, що наші діти назавжди залишаться з Богом, наша відповідальність привести їх до Нього.

Апостоли у цій історії виглядають якимись негідниками, що не пускають маленьких діточок до Спасителя. Але я можу уявити, що керувало ними у той момент. Мабуть, Ісус довго навчав, навколо Нього був величезний натовп, і учні подумали, що Вчитель уже втомився, голодний, і Йому важко буде

приділити увагу зграйці дітей. І в цей момент Ісус заборонив їм забороняти. У мене є запитання до всіх батьків: як часто ви забороняєте своїм дітям приходити до Ісуса? Звичайно, ніхто з нас не вириває Біблію з рук дитини, не затуляє їй рота, коли вона молиться. Але ми придумали безліч інших способів не пустити своїх дітей до Бога. Наприклад, прийшовши на богослужіння з запізненням, на початок проповіді, ви крадете у своїх дітей можливість поклонитися Богові. Своєю безвідповідальністю, незібраністю та браком пунктуальності ви забороняєте своїм дітям брати участь у поклонінні. Так само ми обкрадаємо своїх дітей, коли приводимо їх у недільну школу посеред уроку. Можливо, ви вважаєте, що це нормально, і вчителі мають бути вдячними, що ви привели дитину, а не залишили її вдома. Скажу істину, яка може видатися комусь дуже неприємною: недільна школа не відповідає за стосунки твоєї дитини з твоїм Господом. Недільна школа – це лише ресурс, який допомагає нам у духовному вихованні дитини. Але якщо проведені у недільній школі півтори години – це єдиний час, коли наша дитина торкається Христа, то гріш нам ціна як батькам і християнам.

Христос говорить, щоб ми приводили дітей до Нього, бо «таких є Царство Небесне». На цьому моменті я зупинюся: загальноприйнята точка зору, що тут Ісус обіцяє автоматичне спасіння всім дітям. Я думаю, що померлі діти дійсно потрапляють на Небеса, але зверніть увагу, що Христос сказав не «дітям належить Царство Небесне», а «Царство Небесне належить таким». Тобто таким, як діти. Думаю, це тісно переплітається з Його словами: «Будьте як діти». Ми повинні бути такими ж відкритими, простими, як вони, і так само щиро та беззастережно вірити нашому Богові.

Ще одна думка виникла в мене після вивчення цієї історії: ніхто не знає, якого віку буде наймолодша людина у пеклі. Нам хочеться вірити, що всі діти спасються, але скільки років буде наймолодшому грішнику, який понесе вічне покарання? Нехай ця думка стимулює вас, коли ви вирощуєте своїх дітей. Відповідальність за те, щоб наші діти пізнали Христа і прийняли як свого Спасителя, лежить не на недільній школі чи підлітковому служінні, а на батьках. І лише з нас Господь спитає за наших дітей.

Перейдемо до третього аспекту – відносини між батьками та дітьми. Я виділив кілька важливих моментів, яким

повинен приділяти увагу: **по-перше, це захист**, і не просто фізичний захист, який апіорі має бути. Я хочу поговорити про моральне насильство в дитячих учбових закладах. Чи цікавитеся ви тим, через що проходить ваша дитина, коли переступає поріг школи? Коли я вперше стикнувся з цим, то подумав: «Ну, що тут такого? Всяке буває. Зі мною теж у школі траплялися різні випадки, але це мене лише загартувало». Це було моєю помилкою. Ми повинні враховувати, що зло у світі збільшується, і сьогодні світ набагато жорстокіший, ніж у той час, коли ми з вами були школярами. Те, через що сьогодні доводиться проходити нашим дітям, мене, дорослого чоловіка, лякає і змушує здригатися. На батьках лежить відповідальність щодо захисту психічного та духовного здоров'я своєї дитини від учителів, які обзиваються, чи однокласників, які знущаються різними способами. Ми повинні знати, що відбувається з нашими дітьми, і реагувати на це.

Другий момент – забезпечення фізичних потреб. Я маю на увазі не лише одяг, їжу чи дах над головою, а й потреби свого сина навіть на рівні кишенькових грошей. Бо якщо я не дам йому грошей, він не зможе купити сік, коли захоче пити, чи булочку, коли зголодніє. А це означає, що моя дитина постраждала, і я не до кінця виконав свій батьківський обов'язок.

Третій момент – виховання дитини. У Притчах сказано: «Наставляй юнака на початку шляху його, і він, як постаріється, не уступиться з нього» (Пр. 22:6). Слово «наставляй» несе у собі ідею обмеження. Наставити дитину не означає прочитати їй нотацію та розповісти, як правильно жити. Це означає, що ми повинні обмежити своїх дітей, щоб зло їх не торкалося, і вони йшли шляхами Господніми.

І ще дуже важливе місце: «А батьки, – не дратуйте дітей своїх, а виховуйте їх в напамині на й остерезенні Божому!» (Єф. 6:4). На батьках лежить відповідальність за правильне виховання дітей. Бог спитає з кожного, що він зробив для того, щоб його дитина знала Бога, любила Його і дотримувалася Божого закону. Загострю вашу увагу на першій частині цього повеління: не дратуйте своїх дітей. Звичайно, дитина може роздратуватися через те, що ви не купили їй шостий айфон, але ап. Павло говорить не про таке роздратування.

От що про це говорить шанований теолог та богослов: «Не дратувати дитину означає уникати відношення, слів чи дій, які могли б довести дитину до стану злого відчаю або гіркоти. Таким чином, це заборона на надмірну суворість у вихованні, безрозсудно завищені вимоги, зловживання владою, несправедливість, нечесність, безпідставні докори, засудження, приниження дитини і будь-якого роду неухважність до потреб дитини та її почуттів». Читаючи це, я впізнаю себе, бо інколи дійсно дратую свою дитину і руйную стосунки з нею. Стосовно ставлення дітей до батьків я можу сказати лише дві речі: ви повинні слухатися своїх батьків і поважати їх. Якщо ви не виконаєте цього, ви грішите. Амінь.

НАШІ ГОСТІ – СПІВОЧИЙ ДУЕТ ОЛЕГ ТА ОЛЕНА МАЙОВСЬКІ

У неділю, 14 грудня, в гостях у церкви були Олег та Олена Майовські разом зі своїми трьома дітьми. Олег привітав церкву і виконав пісню про тата. Потім Олена заспівала пісню про Марію – матір Ісуса. І разом вони співали бадьюру пісню «Друзі». Церква з радістю підтримала музикантів.

Олег розповів, як створював свої пісні:

Слава Ісусу Христу! Дуже радий бути в вашій церкві, серед дітей Божих! У вас зараз йде сімейна тематика, тому я підібрав пісні про батька, про матір і про друзів.

Поштовхом до пісні про тата була зустріч в селі на Волині. Воно стоїть в лісі, там я зустрів чоловіка, тата і дідуся, йому було вже 75 років. Він виховав 10 синів! У селі вони були єдиними віруючими, їх постійно гнобили та утискали. Про цього чоловіка ніде не було написано, можливо, він нікому не відомий, але для мене є прикладом справжнього тата. Він виховав 10 синів, і всі 10 служать Богу! На відкритті церкви в тому селі люди говорили про його си-

нів: «Один заробляє і буде, а другий служить пастором».

За місяць потому я написав пісню про тата.

***

На землі існує безліч справ,
І життя нам відкриває тисячі доріг.
Та лиш та дорога,
Що нам тато колись дав,
Нам є світло й оберіг.

Татову молитву, татові слова
Будем пам'ятати,
Поки в нас душа жива.
Татова усмішка або добре слово
Нам в житті допомагає
Не зійти з дороги...

Одного разу в Америці я зустрівся з братом. Він повіз мене до своєї бабусі, яка розповіла мені свою життєву історію і сказала: «Я постійно молюся за всю свою родину». Я запитав: «Що ж то за ваша родина?» Вона відповіла: «Напевно, Бог мене не забере, поки я всіх не вимолю. У мене 69 онуків, 135 правнуків і 6 прапраправнуків» (це було два роки тому, зараз вже більше). «Та кого Ви вимолюєте, їх же так багато?». Бабуся сказала: «У мене 65 онуків віруючих, а 4 не утверджених». «А що Ви маєте на увазі – не утверджених?» Вона каже: «65 онуків

служать Богу, а четверо просто ходять до церкви». Я тоді подумав: «Та у нас, мабуть, більше половини церкви не утверджених!»

Але яке розуміння у старої жінки того, що таке віруюча людина! Тій бабусі було тоді аж 92 роки!

Сестри, якщо вам ще немає 90 років, то у вас попереду купа роботи. І якщо

вам десь 80, і ви просто хочете якось дотягнути свої роки, то Бог вас потім запитав: «А що ви робили в період з 80 до 90?» Знаєте, в Біблії написано, що останні діла важливіші за перші. Навіть якщо вам 75, у вас ще є час для виконання вашого покликання. Хай вас Бог благословить у цьому!

ГОСТЬ ЦЕРКВИ – ПАСТОР ИЗ ГОРЛОВКИ

Привітствую, дорога церковь! Мы с женой приехали из Горловки, и сердце позвало нас именно в «Новую жизнь». В нашем городе уже невозможно проводить такие служения, как у вас. У нас нет такой музыки, многие общины лишены аппаратуры. Поём мы вполголоса, хлопаем не громко. Еще год назад никто даже представить не мог, что такое может случиться. Одна из причин, которая привела нас в Киев, – это желание посетить богослужение, где громко славят Бога, не бояться, что вдруг распахнутся двери, всех повяжут и отправят в тюремные камеры. Мы здесь, чтобы вдохнуть воздух свободы и отдохнуть от реалий нашего города.

В 90-х годах я был молод и неопытен, но мне пришлось занять место старшего пастора, выехавшего в

Америку. Я не понимал, куда вести церковь, не знал, как проводить служения, выезжать на евангелизацию. Мне посоветовали поехать в Киев, где братья поддержат меня и помогут найти правильный путь для церкви. Так получилось, что именно ваш пастор пригласил нас. Он пригласил нас на конференции, оплачивал дорогу, поил и кормил. Наши отношения успешно развивались.

Но в 2014 г. все изменилось. Церкви оказались в нестандартной ситуации, многие пасторы растерялись. Казалось, земля уходит из-под ног. Нам объявили, что в городе больше не будет «секта», а будет одна «правильная» церковь. Тех, кто все же решил продолжить богослужения, разогнали с помощью автоматов и пинков. Нужно было решать, что делать дальше. Сначала мы оказали помощь тем, кто находился севернее нас – передали деньги и продукты в Краматорск, Славянск. Потом война пришла и к нам. Жизнь замерла, остановились заводы, фабрики, транспорт, магазины. Не дай вам Бог узнать, что такое взрывы «градов», когда кровь стынет в жилах, а мозг отказывается функционировать.

К счастью, мы смогли взять себя в руки и найти свое место в этом хаосе. Вмешалась вселенская церковь, начали приходить средства. Мы организовали вывоз людей из города, помогли покинуть зону боевых действий почти двум тысячам людей и стали развозить продукты людям, которые не могли выехать. Хочу поблагодарить и вашу церковь за оказанную нам помощь и поддержку.

Недавно из Горисполкома нам сообщили, что на базе нашей церкви будет организован пункт питания для нуждающихся. А ведь еще осенью категорически заявили о разгоне нашей общины! Но Бог совершает Свою работу и заботится о Своих детях. С Божьей помощью мы попробуем развить служение помощи нуждающимся.

Как-то мой друг сказал, что нет уже проповедников, которые так коснулись бы его сердца, что Дух Святой начал бы его переполнять. Меня зацепили эти слова, и

вскоре я получил откровение. Я сказал брату: «Возможно, мы не можем найти в Слове Божьем ничего нового, но после многих лет хождения с Богом нас должно переполнять не потому, что кто-то нам скажет, а от того, что мы скажем или сделаем для других. Это поможет нам получить удовлетворение от своей христианской жизни». Пусть Бог благословит вас в этом! Аминь.

РОЖДЕСТВО – СПАСЕНИЯ НАЧАЛО

Тихо спят сады, луга и рощи,
Тихо спят поля и родники...
Он родился светлой звездной ночью,
В час, когда земные сны легки,

В час, когда в преддверии рассвета
Мир огромный безмятежно спит,
И в полях угомонился ветер,
И ручей усталый не журчит.

Он лежал в обыкновенных яслях,
Пахла полем желтая трава...
Что же в мире может быть прекрасней
Этой ночи, ночи Рождества?!

И хотя с тех пор прошло немало
Долгих и тяжелых зим и лет,
Рождество, спасения начало,
Мы храним в душе твой звездный свет!

Марина БЕЛОВОЛ

СЕМИНАР ПО АПОЛОГЕТИКЕ ХРИСТИАНСТВА

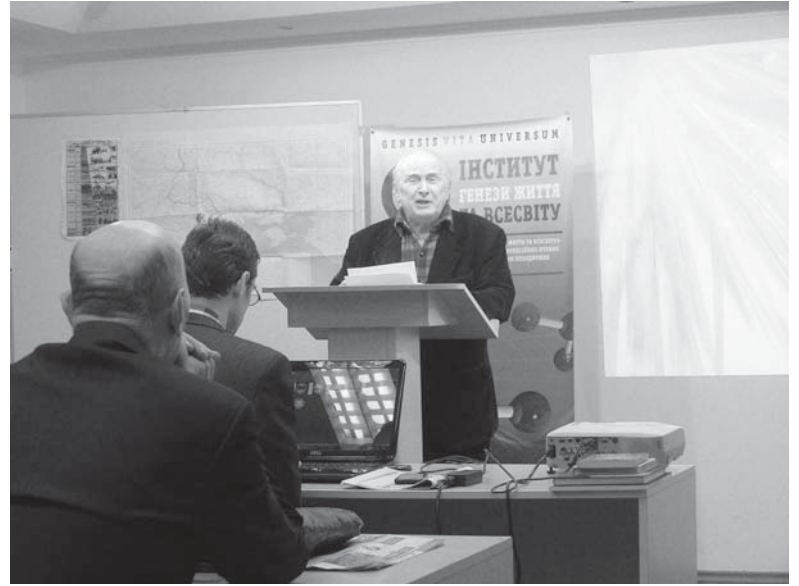
Інститут генезиса жизни и Вселенной (ИГЖВ) ежемесячно проводит открытые теоретические семинары. Последний в этом году семинар состоялся 13 декабря, как обычно, в помещении Духовно-просветительского комплекса «Христианская надежда» по адресу: ул. Жмаченко, 20. Темы, которые освещались во время семинара, являются основными при обучении на Факультете апологетики христианства, входящего в состав ИГЖВ.

На семинаре прозвучали доклады: «Геологические аспекты концепции Всемирного потопы» (докладчик Каневская Р. В., гидрогеолог); «Критерии истины в постсовременном мире» (Ольховский В. С., доктор физ.-мат. наук, магистр богословия); «Проблема конверсии библейского и научного знания» (Жалко-Титаренко В. П., доктор мед. наук, глава научного совета ИГЖВ). Затронутые в них темы вызвали большой интерес, каждый присутствующий мог получить ответы на свои вопросы.

Ранее, во время проведения Лозаннской консультации, в рамках проекта «Миссия Украина» Институт ге-

незиса жизни и Вселенной посетил известный евангелист и апологет – доктор Рави Захариас.

С Институтом генезиса жизни и Вселенной активно сотрудничает Международный центр христианского лидерства (МЦХЛ), расположенный на той же территории. Слушателям была предоставлена исчерпывающая информация о работе МЦХЛ, который был основан в мае 2002 г., чтобы помочь пасторам, евангелистам, миссионерам, служителям церквей стать прогрессивными и успешными лидерами на ниве Божьей. За время работы центр завоевал репутацию известного заведения по подготовке магистров христианского лидерства. Его преподаватели – это практики, имеющие успешные служения, способные научить студентов, используя передовые методы и технологии обучения. Обучение осуществляется без отрыва от служения.

Контакты МЦХЛ: 227-55-97, 543-96-61,
www.iccl-ukraine.org, www.iccl-dlc.org
Ped.

ЗАЩИТНИКУ УКРАИНЫ

Дорогой защитник, дорогая защитница Украины!

Склоняю свою седую голову перед тобой в знак глубокого уважения за твое патриотическое сердце! Ты посвятил (ла) свою жизнь борьбе за волю Украины, действуя по принципу: «если не я, то кто же!».

Рискуя своей жизнью, ты заграждаешь путь подлему и коварному врагу за сотни километров от моего города, и я могу спать спокойно в Киеве, а кто-то в Ровно или в Мукачево, так как враг не пройдет!

Мое сердце рядом с твоим, моя молитва покрывает тебя! Я молюсь за всех вас, кто в это время несёт все тяготы не объявленной кремлевским диктатором войны!

Мой сын воевал против имперской политики России в Приднестровье, как этнический русский, киев-

лянин, гражданин Украины и борец за правое дело. Я горжусь им и выражаю глубокое уважение твоим родителям, которые воспитали тебя – достойного славы Героя. За волю Украины погибли на Майдане и сейчас сражаются рядом с тобой представители многих этнических групп и государств. Все вместе мы делаем необратимые шаги к Европейской, Независимой, Демократической Украине. И это благодаря тебе!

Знай, что за тобой стоит множество настоящих патриотов, которые вкладывают свое сердце, силы, финансы, молитвы – все, что могут, в нашу общую победу над проклятым врагом. **Слава Украине!**

Прошу тебя – возвращайся живым и не поврежденным! Ради твоих родителей, твоей семьи, которая ожидает тебя. Ради нашей большой общей семьи – Украины! Но на все воля Божья, и если так случится, твои раны будут исцелены Его силой и руками патриотов-врачей. **Слава Героям!**

С наступающим Новым Годом и Рождеством Христовым!

Алексей Михайлович Полосин – христианский писатель, ветеран МВД, «Дитя войны»

- хімічні грілки;
- тактичні рукавички або окуляри;
- стікери з кавою та інші потрібні військовим речі.

3. Листівка із Різдвяним привітанням від родини, що приготувала подарунок (можна вказати свій номер телефону).

Прохання скласти речі у подарункові коробки, але не закривати їх, або в міцний поліетиленовий пакет зі святковим візерунком. Прохання наклеїти на коробку (пакет) список речей, зазначити розміри шкарпеток.

Подарунки приносимо щонеділі на богослужіння, з 10 до 14 години, складаємо у фойє (уточнювати у групи порядку) до 28 грудня. Якщо немає можливості, часу скласти подарунки власноруч, можна жертвувати гроші (Олегу Магдичу, Ігорю Прусу, Дарині Коптило). Люди, що не мають фінансової можливості зібрати повний подарунок, але в змозі сплести шкарпетки, можуть приносити їх окремо – ми додамо їх до інших подарунків.

Координатор програми Дарина Коптило
(096) 787 41 71, (093) 902 23 72, (050) 150 44 54

ЛИСТ СОЛДАТУ

Я не знаю, ні як тебе звати,
Чи є в тебе і мама, і тато,
Але хочу з Різдвом привітати
Тебе – мій український солдате!

Дуже хочу тебе обійняти
І велике «спасибі» сказати,
Щоб і ти, і твої побратими
Повернулись додому живими!

А щоб швидше до рідних вернутись,
Треба, друже, до Бога звернутись.
Помолись, і прийде допомога,
А за нею й твоя перемога.

Хай твій янгол тебе захищає,
Добрі звістки з домівки віщає.
Не соромся, звернись до Ісуса!
А я тут за всіх вас помолюся.

Наталія КЛИМЕНКО

БУЛИ МИ ВЧОРА, ЯК БРАТИ

З давніх часів була Росія братом,
Та все сьогодні стало страшним сном.
Вона прийшла до нас із автоматом,
Тепер Україна схожа на Содом.

Колись татари сунули навалом,
Всіх убивали, нищили вони.
Тепер під мінометним шквалом
Знов гинуть на полях наші сини.

Десятками років не воювали,
Ми для Європи прикладом були.
Тому такої зради не чекали,
А також громадянської війни.

То знай же, «брате», суду не уникнеш!
Бо в яму, що для нас копав, впадеш.
Як та роса на сонці, зникнеш,
І що посієш – те й пожнеш.

З мечем ти йдеш, то від меча загинеш
І не одержиш перемоги.
Якщо імперських звичок не покинеш,
Суддею буде Справедливий Бог!

Підступний той, хто не у мирі з Богом,
Прагне він слави, підкоривши світ.
Його до пекла приведе дорога,
Адже боїться сонця, наче кріт...

Григорій ГРИЩУК

ПОДАРУНОК ВІЙСЬКОВИМ

Шановні брати і сестри!

Наша церква збирає різдвяні подарунки для військових. Метою цієї акції є не тільки висловити подяку та підтримати тих, хто захищає наш спокій та безпеку, але й нагадати цим людям про головний сенс Різдва. В подарунок ми пропонуємо класти три складових:

1. Щось святкове, найкраще – цукерки.
2. Щось корисне:
  - теплі речі: шкарпетки, рукавички, шапки темних кольорів (чорний, коричневий, оліва), можна сплетені власноруч;
  - маленький кишеньковий ліхтарик, бажано з міцним (металевим) корпусом;
  - маленький файл (гаманець), що не промокає, для документів, на шнурку;
  - термос (об'єм 0,5 л);
  - картки поповнення мобільного зв'язку;

Адреса редакції: Жуковського, 26, Київ, 03680. Тел. редакції: 257-96-11, e-mail: gazeta.newlife@mail.ru, сайт: www.nlc.kiev.ua
Св-во про держ. реєстрацію КВ № 12028-899Р від 27.11.2006 р.

Над випуском працювали: Галина Курбатова, Ольга Демчук, Тамара Воловенко, Сергій Дедушев